

Tatiana Konderak

Uniwersytet Warszawski, Instytut Romanistyki

Natalia Mierzwa

Uniwersytet Pedagogiczny, Instytut Pedagogiki Przedszkolnej i Szkolnej

Le lapin de Pâques – scenariusze wielkanocnych zajęć dla przedszkolaków

Le lapin de Pâques – Plans of Easter Classes for Preschoolers

« Le lapin de Pâques¹ »

Le lapin de Pâques

Saute, saute, saute

Le lapin de Pâques,

Est dans le jardin.

Qu'a-t-il donc caché,

Dans un coin du verger?

Un bel oeuf tout blanc,

Blanc, blanc, blanc et rose

Un bel oeuf tout blanc,

Au ruban d'argent.

Qui va le trouver

Dans un coin du verger?

C'est toi bel enfant

Aux joues blanches et roses

C'est toi bel enfant

Tu seras content.

¹ Piosenka pochodzi z albumu *100 chansons et comptines à l'école maternelle*, Livre avec 2 CD audio, Gérard Dalton et Francine Pohl, 2017, Album jeunesse.

Cele dydaktyczne i poznawcze zajęć:

- osłuchanie uczniów z językiem francuskim
- kształtowanie umiejętności aktywnego słuchania i rozumienia ze słuchu
- rozwijanie umiejętności mówienia i o(d)powiadania w języku francuskim
- poznanie tekstu piosenki *Le lapin de Pâques*
- utrwalenie poznanego słownictwa i wdrażanie nowych słów w wypowiedź ustną
- rozwijanie spostrzegawczości, umiejętności kojarzenia i pamięci
- odkrywanie własnych możliwości przez stwarzanie sytuacji do osiągnięcia sukcesów

Pomoce i środki dydaktyczne:

- pluszowa maskotka króliczka, miękka piłeczka
- (pokolorowana) ilustracja piosenki formatu A4 (zał. 1 i 2) oraz podwójny zestaw mniejszych rysunków ilustrujących poszczególne frazy/fragmenty utworu, tzw. karty memo (zał. 3 i 4)
- płyta CD (lub inny nośnik) z nagraniem utworu, odtwarzacz
- przedmioty, zdjęcia, ilustracje i rysunki związane ze świętami Wielkiej Nocy
- paski papieru z przypiętymi małymi rysunkami króliczka dla każdego ucznia, taśma klejąca
- „czarodziejska różdżka”
- materiałowy (czarodziejski) woreczek i/lub papierowa, prezentowa torebka
- duże napisy JARDIN i COIN DU VERGER
- małe, białe, styropianowe jajeczka do dekorowania oraz różne dostępne akcesoria do upiększenia wielkanocnych jajek, np.: piórka, tasiemka z materiału, koraliki, cekiny, wata, farby, flamastry, plastelina, papier kolorowy, filc, bibułka² etc.
- kolorowe wstążeczki do losowania i do zawiązania na pisankach (w tym w kolorze srebrnym)
- 3 białe kartki, paski bibuły w kolorze różowym oraz w dwóch innych, wybranych kolorach, stare gazety do przygotowania papierowych kulek
- małe kokardki ze wstążek w znanych dzieciom po francusku kolorach i szpilki do ich przypięcia na styropianowych pisankach
- po dwie białe i różowe kartki dla każdego dziecka (potrzebne do bitwy na papierowe kulki)
- 3 nieprzezroczyste kubeczki i mały, drobny przedmiot (np. kostka do gry)

² Tutaj znajdziemy kilka pomysłów na stworzenie styropianowych pisanek, które można wykorzystać na zajęciach: <https://typy.interia.pl/tag28877,dekorowanie-jajek-styropianowych.html> (dostęp: 15.01.2018).

Scenariusze zajęć Tatiana Konderak

I. Pierwsze spotkanie

Część 1. Przywitanie i wprowadzenie nowego tematu

Bonjour les enfants, bonjour Madame!

- Nauczyciel wita się z dziećmi „*Bonjour les enfants*” i prosi, by usiadły w kółeczku „*Assayez-vous s’il vous plaît*”. Następnie sprawdza obecność, wycytując imiona dzieci, które odpowiadają *présent(e)* lub *absent(e)*, jeżeli ktoś jest nieobecny. Jest to okazja, by z każdym dzieckiem przywitać się osobno. W zależności od poziomu znajomości języka francuskiego, można zbudować prosty minidialog, np.:
 - *Bonjour Zosia!*
 - *Bonjour Madame!*
 - *Comment ça va? Comment vas-tu?*
 - *Ça va / (très) bien / je vais bien.... merci.*

Le lapin de Pâques

- *Mais où est le lapin?!?* – zastanawia się nauczyciel rozglądając się wokół. Prosi następnie dzieci, by pomogły mu zawołać naszego dzisiejszego gościa, czyli wielkanocnego króliczka: *Le lapin! Le lapin!* Króliczek znalazł się w jednej z przepastnych toreb nauczyciela. Wita się z dziećmi wesoło „*Bonjour les enfants*” i szepcze coś nauczycielowi do ucha. Okazuje się, że nazywa się *Le lapin de Pâques* i chciałby się przywitać kolejno z każdym dzieckiem. Każde dziecko wita się z króliczkiem mówiąc „*Bonjour Le lapin de Pâques*” i przekazuje maskotkę kolejnemu dziecku.

Les symboles de Pâques*³: *les cloches, la poule, les poussins et les oeufs, le lapin et l’agneau Pascal

- Święta wielkanocne to po francusku *Pâques*. Nauczyciel prezentuje dzieciom dostępne mu przedmioty, zdjęcia, ilustracje i rysunki związane ze świętami Wielkiej Nocy, wyjaśniając ich symbolikę oraz przybliżając dzieciom zwyczaje wielkanocne we Francji, ale również w Polsce i w innych krajach. Jeżeli są warunki techniczne,

³ W Internecie można znaleźć wiele ciekawostek dla dzieci na temat symboli wielkanocnych, przykładowo na stronach <http://www.msamoua.com/fetes/paques2.php> lub <https://www.enfant.com/votre-enfant-3-5ans/activites-loisirs-jeux/l-origine-de-paques-et-ses-symboles.html> (dostęp: 15.01.2018).

godne polecenia jest przygotowanie prezentacji w programie PowerPoint, w której można pokazać kolorowe zdjęcia bez konieczności ich drukowania. Warto przygotować także koszyczek wielkanocny, w którym nie może zabraknąć czekoladowych słodyczy w świątecznych kształtach, gdyż ulubioną tradycją dzieci w wielu krajach jest szukanie w różnych zakątkach domów i ogrodów czekoladowych łakoci. A skąd one się biorą? To już wyjaśni historia podróży kościelnych dzwonów do Rzymu.

Część 2. Wprowadzenie i utrwalenie nowego materiału

La chanson „Le lapin de Pâques”

- Wielkanocny króliczek przyniósł nam nową piosenkę. Nauczyciel prezentuje dzieciom ilustrację do świątecznej piosenki „*Le lapin de Pâques*” (zał. 1 i 2) i pyta, o czym może ona opowiadać. Po wysłuchaniu sugestii dzieci opowiada jej treść (w języku polskim), wskazując rysunki ilustrujące kolejno poszczególne jej fragmenty. Następnie zachęca do ponownego, wspólnego powiedzenia tekstu. A może ktoś spróbuje sam, lub z kolegą/koleżanką?
- Gdy poznaliśmy już dobrze wersję polską, czyli wiemy, co oznaczają poszczególne rysunki, słuchamy piosenki, a w trakcie słuchania nauczyciel wskazuje obrazek do odpowiedniego jej fragmentu.
- A jak możemy zilustrować gestem treść naszej nowej piosenki? Stojąc w kole, dzieci z pomocą nauczyciela wymyślają gesty do wszystkich fraz/ilustracji piosenki. Wykorzystujemy komplet kart memo (zał. 3 i 4) kładąc na środku zawsze ten rysunek, który chcemy wyrazić określonym gestem lub ruchem. Gdy jest kilka propozycji gestów do tej samej części utworu, wspólnie wybieramy ten, który się podoba największej liczbie osób. Przy każdym z gestów nauczyciel wielokrotnie powtarza dany fragment w języku francuskim oraz zachęca dzieci do wspólnego pokazywania, powtarzania i mówienia. Jest to dla nich pierwsza okazja do intensywnego osłuchania się z obcojęzyczną wersją piosenki, której będą się uczyć.

Le lapin de Pâques saute / est dans le jardin / dans un coin du verger

- Przygotowane paski papieru z przypiętymi, małymi rysunkami króliczków rozdajemy dzieciom, sklejając je delikatnie kawałkiem taśmy klejącej na przegubie. Aby otrzymać opaskę, należy powiedzieć: *Le lapin de Pâques s'il vous plaît*. A teraz.... *Abracadabra!* Wszystkie dzieci zamieniamy przy pomocy czarodziejskiej różdżki w wielkanocne króliczki.

- Następnie przygotowujemy ogródek i sad. Ustalamy miejsca w sali, w których będą się one znajdowały i ustawiamy w nich (lub mocujemy) duże napisy JARDIN i COIN DU VERGER. Ogrodem może być np. dywan, a sadem któryś z kątów sali. Aby dzieci mogły się osłuchać z nowymi frazami, robimy zabawę ruchową, w której nauczyciel będzie mówił miejsce, do którego muszą udać się wszystkie króliczki i cichutko kucnąć. Jest to albo *dans le jardin*, albo *dans un coin du verger*. Dopingujemy dzieci klaszcząc w dłonie i skandując odpowiednią frazę.
- Czas na odpoczynek. Z czarodziejskiego woreczka +
- Wszystko już gotowe do utrwalenia pierwszej zwrotki. Nauczyciel za pomocą maskotki pokazuje dzieciom, na czym będzie polegała zabawa. Dopóki nauczyciel mówi: *Le lapin de Pâques saute, saute, saute...* króliczki skaczą swobodnie po sali, a gdy usłyszymy zdanie: *Le lapin de Pâques est dans le jardin*, trzeba szybko i dynamicznie wskoczyć do ogródka, co też robi maskotka. Aby zabawa była bardziej dynamiczna i mniej przewidywalna, zanim powiemy zdanie o ogródku, można powtórzyć pierwszy fragment nawet 3–4 razy, co sprawi, że dzieci będą musiały uważnie słuchać, by wiedzieć, w którym momencie należy do niego wskoczyć. Zabawę prowadzi nauczyciel, ale jej prowadzenie może także przejąć ochotnik⁴.

Część 3. Podsumowanie i pożegnanie

- Na zakończenie przypominamy sobie całą piosenkę: wersję polską oraz gesty w połączeniu z wersją francuską, a następnie śpiewamy wspólnie z nagraniem, ilustrując utwór ustalonymi gestami.
- Dziękujemy dzieciom za wspólną zabawę oraz wspaniale spędzony czas: *Merci et au revoir!*

II. Drugie spotkanie

Część 1. Powtórzenie i utrwalenie

La chanson „Le lapin de Pâques”

- Po przywitaniu (również z wielkanocnym króliczkiem), sprawdzeniu obecności, pytaniach o samopoczucie i odpowiedziach dzieci, przypominamy sobie świąteczną

⁴ W zabawie tej można wykorzystać dowolne, znane dzieciom czasowniki, np. *Le lapin de Pâques danse / tourne / marche / cours* etc.

piosenkę, którą poznaliśmy na ostatnich zajęciach. Nauczyciel rozdaje dzieciom komplet małych rysunków (zał. 3 i 4⁵), z którego układają całą piosenkę, mówiąc jej tekst po polsku. Za każdym razem kładąc rysunek, należy powiedzieć, co on przedstawia, czyli dany fragment utworu. Kto na ochotnika opowie nam całość?

- Zbieramy rysunki, mieszamy je i rozdajemy ponownie. Tym razem nauczyciel mówi poszczególne frazy po francusku, a dzieci kładą odpowiednią ilustrację. Czy na pewno się nie pomyliliśmy? Sprawdzamy słuchając nagrania i wskazując kolejno ułożone rysunki. *Bravo! Super!*
- A czy pamiętamy gesty, które wymyśliliśmy do naszej świątecznej piosenki? Dzieci przy pomocy nauczyciela oraz patrząc na ułożony z rysunków tekst utworu, wykonywają odpowiednie gesty / ruchy i opowiadają historyjkę.
- Mamy już wszystkie elementy potrzebne nam do zaśpiewania i pokazania całej piosenki. Wspólnie słuchamy, śpiewamy i pokazujemy.

Część 2. Wprowadzenie i utrwalenie nowych treści

Un bel oeuf tout blanc pour toi bel enfant

- Siadamy w kółeczku. Z dużego, materiałowego woreczka nauczyciel losuje i wyciąga kolejno styropianowe, białe jajeczka. Za każdym razem mówi ze zdziwieniem „*Oh! Un bel oeuf tout blanc!*”. I kładzie je na środku. Teraz każdy może otrzymać takie jajko. Wystarczy powiedzieć: „*Un bel oeuf tout blanc s'il vous plaît!*”. Dając go dziecku, nauczyciel mówi: „*Pour toi, bel enfant!*”.
- Dzieci dekorują jajka dowolną techniką⁶, słuchając (wielokrotnie) piosenki. Zanim rozpoczniemy pracę plastyczną, ustalamy czas, np. 10 lub 15 minut, precyzując, że jeśli nie zdążymy, to będziemy kończyć nasze pisanki na następnych zajęciach. W tym czasie nauczyciel zawiązuje na kilku białych jajkach kolorowe, w tym również srebrne wstążeczki, które będą nam potrzebne do kolejnej zabawy. Najlepiej w takich kolorach, które dzieciom są znane po francusku. Jeżeli nie znają jeszcze kolorów, można się ograniczyć do tych występujących w piosence (białe, srebrne i różowe) dodając jeden dowolny kolor.
- Zapraszamy dzieci do kółeczka. W naszym czarodziejskim woreczku znajdują się kawałki takich samych kolorowych wstążek, które nauczyciel zawiązał na białych jajkach. Każde dziecko losuje wstążeczkę mówiąc, jakiego jest ona koloru, np.: *un*

⁵ W komplecie tym rysunki, które ilustrują frazy powtarzające się w tekście piosenki, występują tylko raz. Podobnie jak plamka, którą można skopiować w zależności od ilości kolorów, które będą potrzebne.

⁶ Ponieważ zajęcia językowe trwają zazwyczaj tylko 30 minut, można poprosić wychowawcę grupy, aby dzieci mogły dokończyć dekorowanie pisanek w dogodnej chwili, w zależności od organizacji dnia.

ruban blanc / un ruban bleu / un ruban rose etc. Zabawę prowadzimy, aż woreczek będzie pusty.

- Nauczyciel prezentuje dzieciom przygotowane wcześniej białe jajeczka z zawiązanymi na nich kolorowymi kokardkami, mówiąc np.: „*Un bel oeuf tout blanc au ruban rose / d'argent / bleu etc.*”. Teraz każdy może pokazać, które jajko najbardziej mu się podoba, wskazując go i mówiąc odpowiednie zdanie, tak jak nauczyciel podczas prezentacji.
- Rozkładamy je następnie po sali i wszyscy starają się zapamiętać, gdzie które jajeczko się znajduje. Teraz będziemy zbierać punkty. Aby zdobyć punkt, trzeba podbiec do jajka z kokardką w odpowiednim kolorze, zanim nauczyciel powtórzy dane zdanie trzy razy, np.: *Un bel oeuf tout blanc au ruban rose!* Zabawa trwa dopóki każde dziecko nie zdobędzie przykładowo 6 punktów. A może ktoś chce poprowadzić zabawę? Za każde wypowiedziane zdanie również jest jeden punkt.

Qu'a-t-il donc caché dans un coin du verger?

- Prosimy dzieci o przyniesienie naszych rozłożonych po sali jajek z kolorowymi kokardkami, a każdy mówi całym zdaniem, co przyniósł. Jeżeli trzeba, to oczywiście z pomocą nauczyciela. *Abracadabra!* Teraz nasza sala zamieniła się w owocowy sad, w którym chłopcy będą chować, a dziewczynki szukać wielkanocnych jajek⁷.
- Siadamy w kółeczku, na środku rozkładamy jajka. Liczymy ile ich jest, zapamiętujemy jakiego koloru mają kokardki i gdzie leżą. Wybieramy jednego z chłopców, a pozostałych prosimy o zamknięcie oczu: *Fermez les yeux!* Chłopiec wybiera jedno jajko i chowa go w którymś kąciku sali. „*Ouvrez les yeux! Qu'a-t-il donc caché dans un coin du verger?*” – pyta nauczyciel, a uczniowie odgadują, którego jajka nam brakuje, np.: „*Un bel oeuf tout blanc au ruban d'argent!*”.
- To teraz musimy go znaleźć, a zatem „*Qui va le trouver?*” – pyta nauczyciel. „*C'est toi, bel enfant?*” – i wybiera z ochotników jedną dziewczynkę, która zamyka oczy lub wychodzi za drzwi. W tym czasie chłopiec, który schował jajko, podchodzi cichutko do tego miejsca i wskazuje go innym. Wszyscy musimy wiedzieć, gdzie się ono znajduje, ponieważ będziemy naprowadzać osobę szukającą głosem, jak w zabawie ciepło–zimno. Gdy będzie się zbliżać, będziemy mówić zdanie „*Qu'a-t-il donc caché dans un coin du verger?*” – coraz głośniej, a gdy będzie się oddalać – coraz ciszej. Gdy dziewczynka znajdzie już szukany przedmiot, mówi, co znalazła, i wybieramy kolejnych ochotników.

⁷ Ze względu na formę męską w wersji „*Qu'a-t-il donc caché*” to chłopiec powinien chować jajko, by utrwalić występujące w piosence zdanie. Jeżeli w grupie językowej nie mamy chłopców, to można poprosić króliczka o pomoc i to o niego będziemy pytać, nawet jeśli w chowaniu pomoże mu dziewczynka.

Blanc, blanc, blanc et... rose / bleu / orange

- Czas na zabawę ruchową. Będą nam potrzebne: stare gazety lub gazetki reklamowe ze sklepu, z których zrobimy papierowe kulki, 3 białe kartki papieru (wystarczą formatu A5) i paski bibuły w kolorze różowym, oraz dwóch innych, wybranych (znanych dzieciom) kolorach. Kartki kładziemy na podłodze w odległości mniej więcej kroku jeden od drugiego (schemat jak w zał. 5), a przed nimi układamy z pasków bibuły trzy kolorowe kręgi (im młodsze dzieci, tym bliżej). Każde dziecko robi z gazet papierowe kulki, które wrzucamy do jednego koszyka/pudełka na starcie (*départ*). Tam też ustawiamy się w rzędzie jeden za drugim. Każde dziecko bierze papierową kulkę, przeskakuje (lub przechodzi) od kartki do kartki, mówiąc: „*blanc, blanc, blanc et...*” i dodając kolor, do którego kręgu wrzuciło papierową kulkę. W trakcie zabawy będziemy zbierać punkty za celny rzut. Każdy ma tyle prób, ile potrzebuje do zdobycia ustalonej liczby punktów.

Cześć 3. Podsumowanie

Payer un gage

- Jest to gra z piłeczką, w której trzeba dać, a następnie wykupić fant(y). Siadamy w kółeczku, a na środku kładziemy ilustrację A4 do naszej piosenki. Śpiewamy piosenkę, rzucając do siebie miękką piłeczkę. Kto ją trzyma, gdy wyśpiewamy ostatnie słowo (może być zwrotki, refrenu lub całej piosenki) – daje fant. Jest to atrakcyjny sposób na wielokrotne zaśpiewanie/usłyszenie nowego utworu w radosnej atmosferze, która zawsze towarzyszy tego typu grom. Nauczyciel stara się tak poprowadzić zabawę, aby każdy dał przynajmniej jeden fant. Aby go wykupić, należy zaśpiewać jakąś francuską wylicznkę, rymowankę czy piosenkę lub powiedzieć wierszyk. Może być ta, której się dzieci właśnie uczą (poznane już zwrotki), lub jakiegokolwiek znany im utwór w nauczonym języku obcym. W przypadku najmłodszych wystarczy (z pomocą nauczyciela, jeśli to konieczne) nazwać ilustrację przedstawiającą znane im treści (z bieżącej lub ostatniej lekcji). Najważniejsze, by stworzyć dziecku taką sytuację edukacyjną, w której może odnieść sukces na miarę swoich możliwości.

Merci et au revoir!

- Na zakończenie słuchając nagrania, wspólnie przypominamy sobie całą piosenkę i towarzysząc im gesty.
- Dziękujemy dzieciom za wspólną zabawę oraz wspaniale spędzony czas. „*Merci et Au revoir*”.

3. Trzecie spotkanie

Część 1. Przywitanie i powtórzenie materiału

La chanson „Le lapin de Pâques”

- Zajęcia jak zawsze rozpoczynamy rytualnym przywitaniem (lub specjalną piosenką), sprawdzeniem obecności i zapytaniem dzieci o samopoczucie.
- Następnie opierając się na ilustracji utworu, przypominamy sobie świąteczną piosenkę o przygodach wielkanocnego króliczka (wersja francuska + gesty, wspólnie zaśpiewanie z nagraniem i gestami).
- Układamy z kart memo tekst dwóch pierwszych, znanych już dzieciom zwrotek. Pomaga nam przy tym króliczek, który poprowadzi naszą zabawę i schowa któryś z rysunków. Prosimy uczniów o zamknięcie oczu „*Fermez les yeux!*” i chowamy jedną z ilustracji. „*Ouvrez les yeux! Qu'a-t-il donc caché le lapin de Pâques? Qui va le trouver? C'est toi bel enfant?*”. Każdy, kto poda dobrą odpowiedź, liczy sobie punkt.
- Jeżeli dzieci nie miały okazji dokończyć ozdabiania swoich pisaneł poza zajęciami językowymi, jest to dobry moment na prace plastyczne, w czasie których dzieci słuchają nagrania, a często również śpiewają, czy też podśpiewują razem z nagraniem. Osluchanie z całym utworem bardzo się przyda w ostatniej, podsumowującej części zajęć.

Jak zawsze przy tego typu pracach manualnych, z góry określamy czas potrzebny na dokończenie dekorowania jajek, np. 10 minut. Co jakiś czas pokazujemy na palcach i mówimy ile nam jeszcze zostało czasu do zakończenia np.: „*8 minutes! 6 minutes! 4 minutes!*” etc.

- W tym czasie nauczyciel przygotowuje małe kokardki ze wstążek w znanych dzieciom po francusku kolorach (w tym kilka srebrnych) i szpilki do ich przypięcia na styropianowych pisankach. Kto skończy, podchodzi do nauczyciela, by wybrać kokardkę. Jest to okazja do minidialogu na temat kolorowych kokardek, np.:

N: – *Quel bel oeuf! On va le faire au ruban bleu, tu sera content(e)?*

U: – *Non!*

U: – *Au ruban orange, tu sera content(e)?*

U: – *Non!*

U: – *Et au ruban d'argent, tu sera content(e)?*

U: – *Oui!*

Przypinamy szpilką wybraną przez dziecko kokardkę i wkładamy pisankę do pudełka, w którym znajdują się wszystkie wykonane przez dzieci prace. Przy najmłodszych dzieciach warto przypiąć małą karteczkę z imieniem artysty, który ją wykonał.

Część 2. Wprowadzenie i utrwalenie nowych treści

La bataille de boules blanches et roses

- Nauczyciel nazywa i rozdaje dzieciom kartki białe „*blanches*” i różowe „*roses*”. Następnie dzieci robią z nich kulki, tak by każdy miał dwie białe i dwie różowe. Dzielimy dzieci na dwie drużyny. Za pomocą sznurka, papieru toaletowego lub związanych cienkich pasków bibuły wyznaczamy przez środek sali lub dywanu linię, która określa granicę między terenem jednej i drugiej grupy. Na dane przez nauczyciela hasło „DÉPART!” każdy stara się jak najszybciej przerzucić na pole drużyny przeciwnej wszystkie znajdujące się na swoim terenie papierowe kulki (oczywiście również te rzucane cały czas przez przeciwników). W zależności jakiego koloru kulkę się przerzuca, trzeba powiedzieć jej kolor: *blanche* lub *rose*. Zabawa trwa 30 sekund. Na hasło „STOP!” zatrzymujemy się i liczymy kulki. Drużyna, która ma ich u siebie mniej, zdobywa punkt. Zabawę możemy powtórzyć 2–3 razy. Jest to doskonała zabawa ruchowa pełna humoru i pozytywnej energii, którą dzieci bardzo lubią.

– *Qui va le trouver / dans un coin du verger?*

– *C'est toi / bel enfant aux joues blanches et roses?*

- Nauczyciel wyciąga trzy nieprzezroczyste kubeczki i mały, drobny przedmiot (np. kostkę do gry). Chowa pod jednym z nich rzeźbiony przedmiot, miesza i przesuwając kubeczki nie odrywając ich od podłoża, po czym zadaje pytanie: „*Qui va le trouver? C'est toi Zosia?*” – pyta wskazując na ochotnika. „*Vas-y!*”. Kto zgadnie, prowadzi zabawę mieszając kubeczki i mówiąc odpowiednie zdania. Zabawę powtarzamy kilka razy, aby każdy kto chce, mógł w niej wziąć czynny udział.
- Nasz pluszowy króliczek chce się z nami pobawić w chowanego i znów *Abracadabra!* nasza sala zamienia się w owocowy sad, czyli ulubione miejsce zabaw naszej maskotki. Do zabawy potrzebny nam będzie kolorowy rysunek dziecka z biało-różowymi policzkami z naszej piosenki (z zał. 4).
- Siadamy po turecku w kręgu. Prosimy dzieci o zamknięcie oczu „*Fermez les yeux!*” i szybko chowamy króliczka gdzieś w sali. „*Ouvrez les yeux! Qui va le trouver dans un coin du verger?*”. Aby wybrać osobę, która będzie szukała króliczka, prosimy o pomoc jedno z dzieci. Dajemy mu przygotowany rysunek i prosimy, by chodząc w koło za naszymi plecami w rytm skandowanego przez nas pytania („*Qui va le trouver dans un coin du verger?*”), położyło go w pewnym momencie za plecami któregoś z siedzących dzieci i szybko wróciło na swoje miejsce.

- Wszyscy powtarzamy pytanie klaszcząc rytmicznie w dłonie (nie wolno się odwracać!), dopóki dziecko nie wróci na swoje miejsce. Teraz sprawdzamy, kto znalazł za swoimi plecami rysunek, czyli kto będzie szukał naszego *le lapin de Pâques*. Teraz wszyscy mówimy (rytmicznie klaszcząc) ostatni fragment piosenki, czyli: „*C'est toi bel enfant aux joues blanches et roses. C'est toi bel enfant, tu seras content.*”, a zadaniem dziecka jest jak najszybciej znaleźć króliczka. Nauczyciel liczy pokazując na palcach, ile razy w/w zdania powtórzyliśmy, zanim dziecko znalazło maskotkę. Ile powtórzeń było potrzebnych najwięcej? A najmniej? „*Bravo les enfants!*”.

Część 3. Podsumowanie

Toute la chanson „Le lapin de Pâques”

- Poznaliśmy już całą piosenkę o przygodach świątecznego króliczka, więc czas na gry i zabawy wykorzystujące jej znajomość. W zależności od czasu, który pozostał nam do końca zajęć, można wybrać coś z następujących propozycji, lub wykorzystać je na kolejnych zajęciach w fazie powtórzeniowej.
- **Domino**
Z rozsypanych ilustracji dzieci układają piosenkę. Dokładając kolejne ilustracje, każde dziecko mówi odpowiadający mu fragment piosenki.
- **Co mam?**
Przed nami leży ułożona z rysunków do memo ilustracja piosenki z poprzedniej zabawy. Z drugiego kompletu nauczyciel wybiera jeden rysunek nie pokazując go nikomu. Dzieci muszą jak najszybciej odgadnąć, co to za rysunek. Uczniowie podają propozycje: jeżeli nie jest to ten wybrany przez nauczyciela, odwracają taki sam z leżącego kompletu rysunkiem w dół, aby nie zapytać o niego po raz drugi. Jeżeli pod koniec zabawy, czyli po odgadnięciu rysunku, jest więcej odkrytych kart, punkt zdobywają dzieci, jeżeli więcej jest zakrytych, punkt zdobywa nauczyciel.
- **Głuchy telefon**
To tradycyjna zabawa, która wymaga inteligencji lingwistycznej i interpersonalnej. Dzieci muszą zwracać uwagę nie tylko na to, co słyszą, ale muszą być także zrozumiane przez swoich kolegów. Tutaj również wykorzystujemy karty do gry memo ilustrujące poszczególne fragmenty utworu. Mówimy na ucho jedną frazę z piosenki, którą każdy musi powtórzyć siedzącemu obok koledze lub koleżance tak, aby nikt nie usłyszał. Ostatnie dziecko mówi ją na głos i wskazuje właściwy obrazek.
- **Wyścigi**
Dzieci ustawiają się w dwóch rzędach. Przed każdym rzędem w odległości 2–3 metrów znajdują się takie same obrazki z kompletu kart memo do piosenki.

Nauczyciel lub jedno z dzieci podaje hasło, czyli zilustrowany fragment piosenki, a zadaniem pierwszego dziecka z każdego rzędu jest podbiec do kart, znaleźć właściwy obrazek i wrócić z nim jak najszybciej do swojego rzędu.

● **Kalambury**

Uczeń losuje jedną z kart memo. Następnie wyraża gestem lub ruchem to, co znajduje się na obrazku. Pozostałe dzieci starają się jak najszybciej odgadnąć, który to fragment piosenki. Aby nadać zabawie dynamiki, można ograniczyć czas do 1 minuty i zobaczyć, ile rysunków dzieci w tym czasie odgadną. A może tym/ następnym razem uda nam się więcej?

Merci, au revoir et Joyeuses Pâques!

- Na zakończenie rozdajemy dzieciom wykonane przez nich na wcześniejszych zajęciach wielkanocne pisanki.
- Jeżeli są to ostatnie zajęcia językowe przed świętami, można zorganizować poszukiwanie czekoladowych łakoci, które wszyscy uwielbiamy.
- Jeżeli tylko mamy taką możliwość, warto obejrzeć z dziećmi animowaną prezentację piosenki, którą można znaleźć na stronach serwisu YouTube⁸.
- Dziękujemy dzieciom za wspólną zabawę oraz wspaniale spędzony czas. „*Merci, au revoir et Joyeuses Pâques!*”.

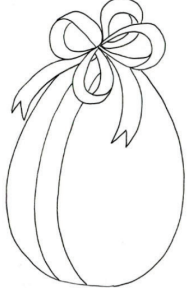
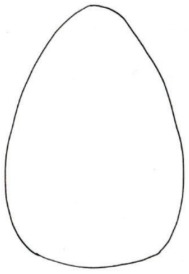
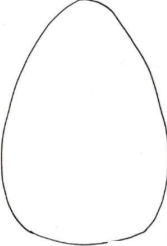
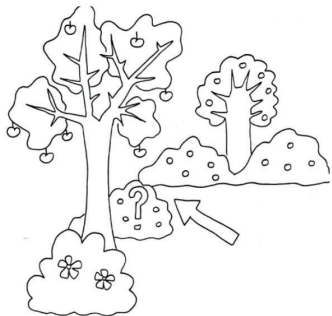
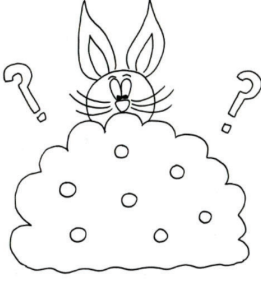
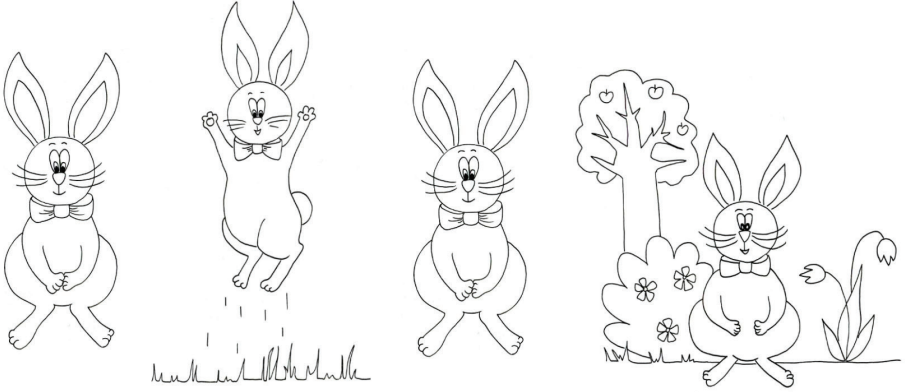
Ilustracje: Monika Kubik

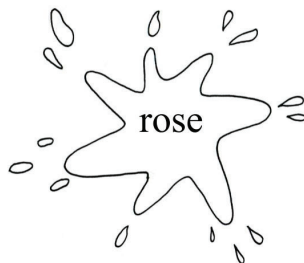
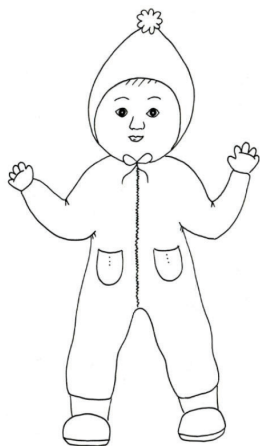
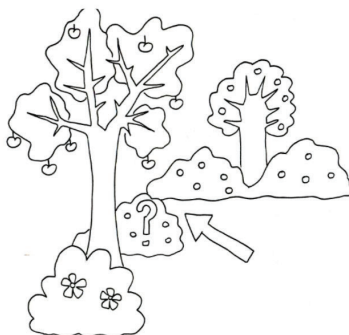
ADRES DO KORESPONDENCJI

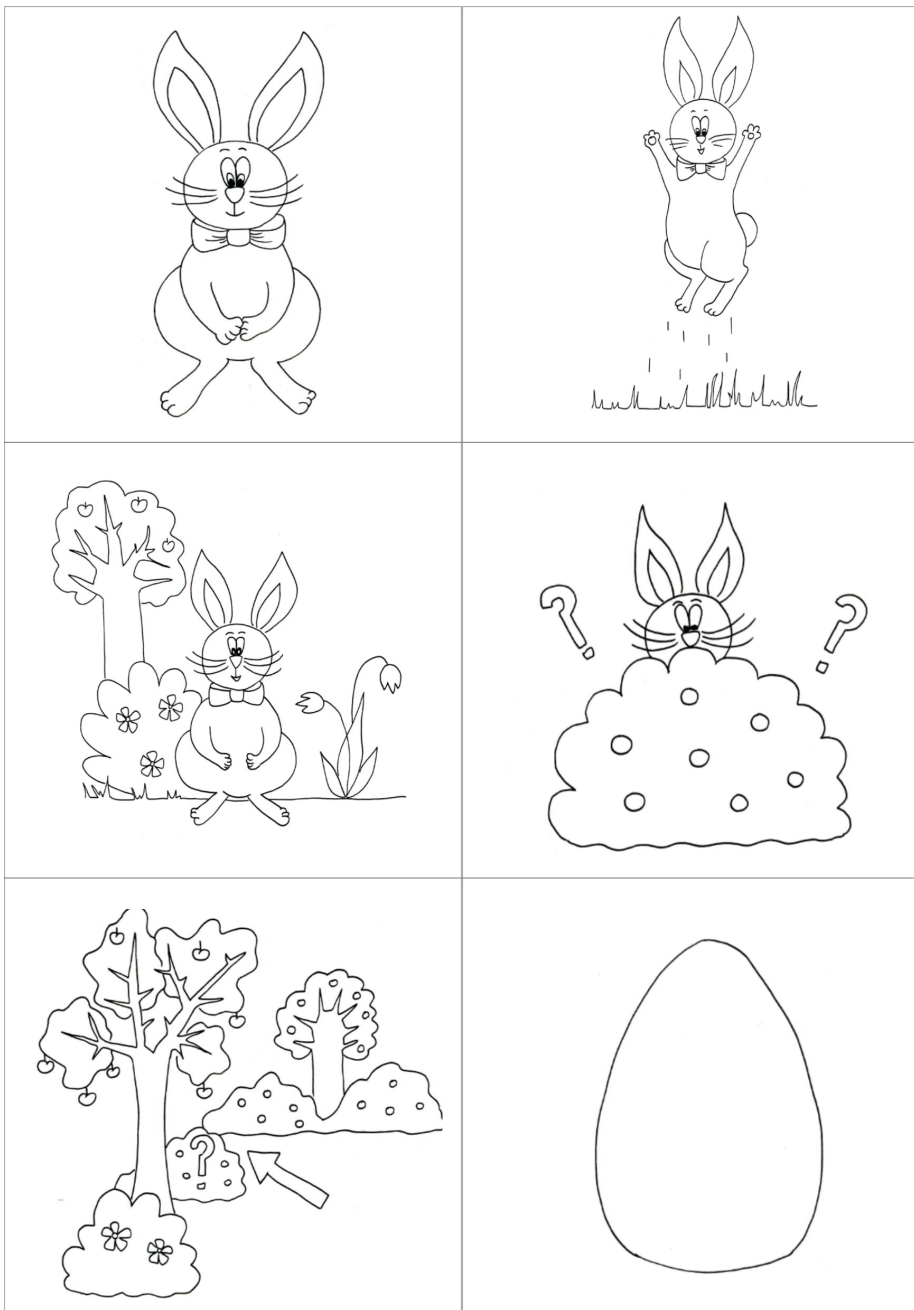
mgr Tatiana Konderak
 Uniwersytet Warszawski, Instytut Romanistyki
 e-mail: tatiana.konderak@op.pl

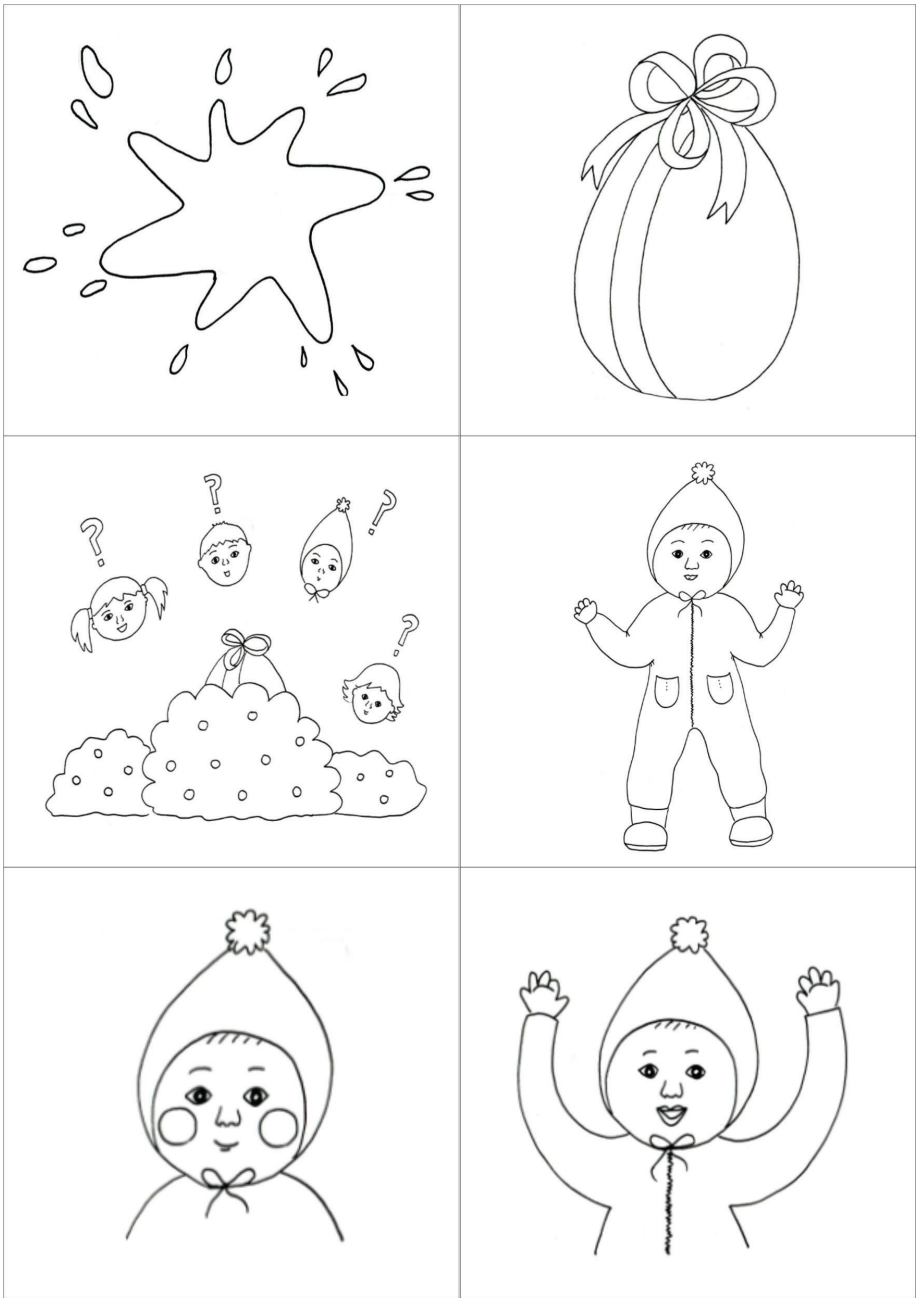
mgr Natalia Mierzwa
 Uniwersytet Pedagogiczny, Filologia Romańska
 e-mail: natalia.mierzwa@poczta.onet.pl

⁸ <https://www.youtube.com/watch?v=jWpj3FLsPr0> (dostęp 15.01.2018).

rose

bleu

orange

et....

blanc

blanc

blanc

